

تعیین آسیب های لیگامانی زانو در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان امام رضا ارتش در سال ۹۱-۹۲

چکیده

مقدمه و هدف: صدمات زانو از شیوع نسبتاً بالایی برخوردار است. آسیب های غیرمستقیم شایع ترین صدمات زانو هستند که معمولاً به دنبال فعالیت های ورزشی مثل بسکتبال، فوتبال و اسکی رخ می دهند از طرفی دقت معاینه کلینیکی آسیبهای منسک و لیگامان در مطالعات مختلف متغیر بوده است. MRI بهترین روش غیرتهاجمی برای تشخیص ضایعات داخلی مفصل زانو است.

ما در این مطالعه قصد داریم در مطالعه ای انواع آسیب های لیگامانی زانو در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان 501 ارتش در سال 1391 را مورد بررسی قرار دهیم.

مواد و روش ها: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی بیماران مراجعه کننده به بیمارستان ارتش با شکایت تروما در سال 1391-1392 انجام پذیرفت. از بیماران در صورت دارا بودن معیار های ورود به مطالعه و بعد از توضیح کامل در مورد مراحل مختلف طرح رضایت نامه آگاهانه از بیماران کسب گردید. در ابتدا از بیماران MRI زانو به عمل آمد که توسط دو نفر متخصص رادیولوژی گزارش گردید. سپس برای بیماران پرسشنامه ای شامل اطلاعات دموگرافیک مانند سن و ... تکمیل کردیم. داده های بدست آمده در جریان تحقیق با نرم افزار آماری SPSS نگارش 15 مورد تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته ها: توزیع سنی بیماران مورد مطالعه در پژوهش ما بیانگر شیوع بالای این آسیب ها در گروه سنی جوانان دارد. بیشترین مکانیسم تروما در ایشان را ورزش و فعالیت های بدنی (65 درصد) شامل شده است. شایع ترین شکایت بیماران مراجعه کننده شامل درد مفصلی، تورم، قفل کردن زانو، خالی کردن و محدودیت حرکتی مفصل بوده که به ترتیب میزان 91 درصد، 32 درصد، 19 درصد، 16 درصد، 12 درصد را شامل شده است. یافته های مطالعه در مورد متغیر شدت افیوژن در مفصل زانو بیانگر 64 مورد (32٪) خفیف، 68 مورد متوسط (34٪)، و 18 مورد شدید (9٪) بوده و در 50 مورد دیگر (25٪) یافته ای مبنی بر وجود افیوژن یافت نشده است. در مطالعه ما، بیشترین آسیب لیگامانی مربوط به پارگی لیگامان متقاطع قدامی با 116 مورد (58٪) و پس از آن پارگی مینیسک داخلی با 60 مورد (30٪)، پارگی مینیسک خارجی 14 مورد (7٪)، پارگی لیگامان کولترال داخلی 12 مورد (6٪) شامل شده است.

بحث و نتیجه گیری: یافته های مطالعه ما با نتایج مطالعه دکتر مخملباف و دکتر برزین همخوانی دارد. در مطالعه ای دکتر مخملباف MRI برای تشخیص پارگی دسته سطلی مینیسک مدیال بسیار حساس و برای پارگی مینیسک لترال بسیار اختصاصی بود. در مطالعه ای دیگر برزین نشان داد که چنانچه علائم بالینی به نفع وجود آسیب داخلی زانو است؛ با توجه به حساسیت کمتر سونوگرافی در تشخیص پارگی تروماتیک لیگامان متقاطع قدامی و مینیسک داخلی استفاده از MRI توصیه می شود

کلمات کلیدی: تعیین - آسیب های لیگامانی زانو - بیماران مراجعه کننده به بیمارستان ارتش